

+ 2021 September +

01.09.21 Verdwenen familieleden. Waarheid en Herstel.

Er verdwijnen wel eens mensen. Maar als het om een door geweld gedwongen verdwijning gaat is dat voor de familie en de vrienden ondraaglijk.

Foto: Diario de Noticias

José Miguel Etxeberria, *Naparra*, verdween van de aardbodem. Dat gebeurde ook met Eduardo Moreno Bergaretxe, *Pertur*, met *Jean Louis*, "*Popo*" *Larre* en met anderen zoals de drie Galiciërs, José Humberto Fouz, Jorge García Carneiro en Fernando Quiroga,...

Ze zullen nooit gevonden worden omdat de moordenaars inmiddels wel overleden zijn.

In aantallen komt Baskenland na Cambodja...

03.09.21 Juan Mari Jauregi, één van de 9 beschuldigen in de Zaak 13/13, overleden

Hij werd ervan beschuldigd lid te zijn van het Juridische Apparaat van ETA. Samen met hem stonden Arantza Zulueta, Iker Sarriegi, Jon Enparantza, Julen Zelarain, Naia Zuriarrain, Saioa Agirre en Nerea Redondo terecht als vermeende leden van het Juridisch apparaat van ETA.

Jauregi werd indertijd erg gefolterd door de Guardia Civil terwijl hij enkel advocaat was, verdediger van mensen. Donostia

Op 12-14 September 2021 tweede dag van de roeiwedstrijd, regatas, maar eveneens feest van de "terugvordering" en protestdag tegen de foltering zal speciaal gedacht worden aan **Juan Mari Jauregi** die onlangs overleed.

04.09.21 Jaarlijks Eerbetoon bij de PUT van Otsoportillo.

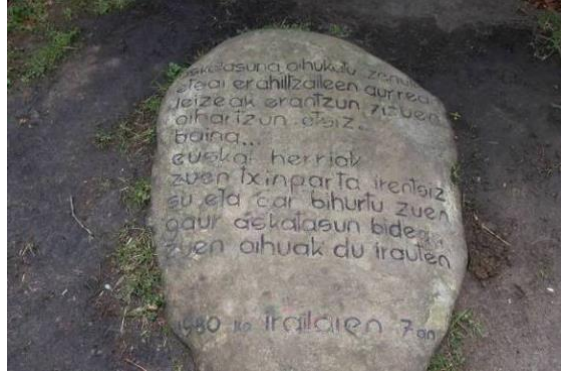
In de buurt van Otsoportillo, langs de weg vanuit Estella naar Etxarri Aranatz cirkelen in de latere namiddag interessante Vale Gieren:

Een tijd blijven stilstaan en een beetje telelens (200 mm) helpt!!! (eigen foto's)

Bij Otsoportillo werd na de Spaanse Burgeroorlog een enorme put "ontdekt", meer een onderaardse grot ("sima") die aan de oppervlakte onzichtbaar was. De "Sima de Otsoportillo" zou later een verschrikkelijk geheim ontsluiten. In het kleine mangat boven een onderaardse grot werden door de Spaanse Fascisten tientallen arrestanten gedumpt. (Later zou blijken dat niet iedereen dood was en dat enkelen ondergronds een uitweg gezocht hadden).

In 2002 kwam er een monument van José Ramón Anda boven de put staan:

Otsoportillo (eigen foto's na de onthulling in 2002)

04.09.21 Maar ook daar konden ze met hun fascistische poten niet afblijven:

Er kwamen slogans als "Viva España" en "Er kan geen vrede komen omdat jullie de oorlog verloren, **vuile bastaards!**" "Vanwege de moeders die wenen door jullie schuld"

Nu worden de kinderen betrokken bij de bloemenhulde:

Deze act aan de put van Otsoportillo kon pas de eerste keer plaatsvinden in 1980 nadat familieleden van vermoorde personen uit Etxarri Aranatz, na de Staatsgreep door de Generaals Franco en Mola, hun moed bij elkaar raapten.

In 2017 sloten Gemeentebesturen van Sakana aan. Later kwamen Irurtzun en Arakil erbij...

05.09.2021 Otsoportillo werd inmiddels een plek van herinnering.

Er werden resten van 11 personen bovengehaald waarvan er 8 geïdentificeerd konden worden. Zoals steeds werk van Aranzadi.

In Navarra werden 3.500 personen gefusilleerd en daarna kwamen 40 jaren van “vergeten”. Maar nu waren er burgemeesters: Aitor Larraza (Irurtzun) en Oihana Olaberria (Arakil).

En er was, zoals zo vaak de voorbije jaren, **Ana Ollo**, minister in de Regering van Navarra!

06.09.2021 Unai Romano 20 jaar later

3 X Unai Romano

Het was tegen 4 uur die 6de september 2001 toen ik wakker werd van wat geluiden. Op de gang zag ik een paar Guardia Civiles discussiëren met mijn ouders. Ik ging dichterbij en ze vroegen mij of ik Unai Romano was. Ze zegden dat ik beschuldigd werd van “medewerking met gewapende bende”. Op dat ogenblik kwamen Guardia Civiles in burger de trappen op samen met secretaressen van het Gerecht. Ik kreeg de boeien om en ze begonnen de verdieping te doorzoeken. Alle boeken en papieren werden doorzocht, boek per boek (...) Het bleef duren.

Wat hen interesseerde werd op de tafel gelegd. (...) De secretaresse zei dat ze wat moesten opschieten. Als ze met mij spraken hielden ze de hand op de revolver. Ze lieten me toe de douchen en zonder een woord namen mijn ouders en ik afscheid. Onder elkaar spraken ze hoe ze mij gingen meenemen.

In de auto moest ik met mijn hoofd tussen de benen zitten. Ik vroeg me af waarom ik opgepakt werd. We kwamen aan bij een plek die ik niet kende. Er werd geen woord gesproken. Ik kreeg een bivakmuts op en daardoor viel ik aan de eerste trap al. Ze zetten me tegen de muur. Toen ik zei dat ik geen adem kreeg zei een Guardia dat ik geen recht had te ademen. Het ging aan een hoge snelheid richting Madrid.

Toen ik vroeg waarom ik opgepakt was zegden ze dat ik iemand kende. Ze gaven me, als vriend, de raad mee te werken. Tot dan was de behandeling goed.

Op het commissariaat kreeg ik 4 zeer belangrijke raadgevingen: Hen gehoorzamen. De ogen gesloten houden. Hen niet in het gezicht kijken en ... Als we een andere arrestant tegenkwamen hem niet bekijken.

Ik werd in een cel opgesloten waar ik moest blijven staan omdat er geen stoel was. Na verloop van tijd begonnen de ondervragingen. Ze vroegen voortdurend **mee te werken** terwijl ze me tegen mijn hoofd bleven staan met stokken verpakt in schuimrubber of isolatieband. Af en toe kende ik er wel één van de genoemde personen die, volgens hen, een bomauto gebruikt had of op iemand geschoten had.

Ze zegden dat ikzelf al deze soorten van dingen gedaan had maar dat ontkende ik nadrukkelijk. Meteen kreeg ik dan telkens drie of vier klappen met die ingepakte stok. Daarna stelden ze me diezelfde vraag opnieuw.

Als ik groggy was vroegen ze naar mijn vriendengroep, mijn familieleden, waar ik uitging in het oude centrum van Vitoria, over kelners, het werk, politiek, Ikastolas, Gaztetxe (kroegen waar de radicale jeugd komt).

Als ik dan weer een beetje rustiger geworden was gaven ze me wat water waardoor ik recupereerde. Ik weet niet of ik drugs kreeg. Dan begon het opnieuw (...).

“Tijdens die ondervragingen hoorde ik pijnkreten van anderen. Ik weet niet wie het was dan wel of zij dat op band opgenomen hadden maar het was huiveringwekkend”

Ik had een masker voor mijn ogen (...) en daarover nog een bivakmuts. Iedere keer werden de ondervragingen erger en ik kreeg tot 3 bivakmutsen over elkaar. Ik denk dat ze zo de slagen wilden dempen maar de beklemming bleef hetzelfde.

Ze bleven ook de plastic zak over mijn hoofd trekken en hielden die dicht tot ik bijna stikte en viel. Dat gebeurde zeker acht keren!

Ook werd ik verplicht door de knieën te zakken tot hurkzit. Dat noemden ze “de lift”.

Ik was doornat van het zweet. Eén keer lieten ze mij een document voor het Gerecht tekenen, herinner ik mij. Doornat van het zweet moest ik dan weer verder doen.

Tijdens één van de sessies werd ik naar een ander lokaal gebracht met enkel het masker op (...) Daar was een vrouw die zich identificeerde als **geneeskundige** en ze toonde me haar legitimatiebewijs. Ze vroeg me over mijn gezondheidstoestand en ik zei dat ik fysiek doodop was. Ik sprak ook over de klappen tegen mijn hoofd.. Ook vroeg ze over de behandeling ik gaf melding van mijn onregelmatige hartslag (...). .../...

De Guardia Civiles waren aan de andere kant van de deur en ik stelde mij voor dat ze hoorden wat ik zei zoals ik hén hoorde...

Toen ik weer buiten was vroegen ze wat ik tegen de dokter gezegd had. Ik begon met dat te vertellen en één van hen onderbrak met meteen schreeuwend als een gek terwijl hij zei dat ze alles wisten wat ik gezegd had.

Ik moest terug naar de cel maar enkele minuten later waren ze er weer met het masker en de kap of de kappen.

Meteen kreeg ik een twintigtal slagen met hun ingepakte stokken.

De ondervragingen begonnen weer. Woester dan voordien. De vragen waren hetzelfde als voordien of gelijkaardig (...) Telkens ik ontkende werd ik zwaar geslagen. Ik moest recht blijven staan en de slagen werden steeds erger. Dan moest ik gaan zitten. Ze begonnen mij rond te draaien langs hier en dan weer langs daar en tussen het draaien kwamen de vragen en de slagen. Steeds agressiever. Ik weet niet hoe lang het duurde of hoe laat het was (...)

Ik moest opnieuw kniebuigingen maken en als ik gehurkt was sloegen ze op mijn hoofd tot ik omviel maar telkens ving ze mij dan op. Tot ik viel en niet meer recht kwam. (...)

Ik mocht even “uitrusten” en ze zegden dat ik de enige “hijo de puta” was die niet sprak en dat het met mij zou gaan als met “die Lasa” (*)

Ik moest nu in een zetel gaan zitten omdat ik niet meer kon blijven staan. Ik was totaal groggy.

Méér water, meer vragen en we waren weer bezig. Als ze zagen dat ik echt niet meer kon stopten ze even.

Eén van hen zei plots zacht in mijn oren dat ik iets moest zeggen wat me inviel want ze waren met hun werk bezig...

Iets later kwam hij woest zeggen dat ze mij van kant gingen maken. De slagen op het hoofd werden erger. Ze werden blijkbaar moe want ze begonnen elkaar af te lossen.

De **elektroden** werden aan de genitaliën bevestigd, de penis, de oorlellen,... Ze trokken opnieuw de plastic zak over mijn hoofd en sloegen me weer.

Ik was groggy en ze dreigden mijn vriendin tussen te pakken, mijn broer en ze zouden dubbel zo erg als ik tussen gepakt worden.

Dan zeiden ze dat mijn moeder gearresteerd was en dat ze met haar onderweg waren naar de stuwdam in de buurt van Vitoria.

Ik vroeg om mijn moeder met rust te laten.

Ze zeiden dat ze met mijn moeder “de lift” deden in de stuwdam. (Aan de voeten gebonden steeds onderdompelen in het water) Ze deden dan alsof ze telefoneerden naar iemand bij de stuwdam! Eén van hen liet plots een gil waarna de anderen muisstil werden. **Ze zetten mij in een zetel en zegden dat mijn moeder overleden was.** (...)

Ze brachten mij terug naar de kerker waar ze mij ongeveer een uur lieten liggen...

Mijn hoofd leek in brand te staan, mijn ogen deden pijn, ik moest aan mijn moeder denken, werd hysterisch en besloot mijn polsen open te bijten maar verder dan mij verwonden kwam ik niet..

Plots kwam één van hen binnen en hij zei dat ik mee moest. Met de handen op de rug gebonden kwamen we bij een vrouwelijke dokter die me vroeg wat gebeurd was. De bewaker ging weg en ik zei dat mijn hoofd op ontploffen stond. Ze vroeg een auto te laten komen. Ze wilden me naar een militair hospitaal brengen maar de dokter weigerde dat waarna we naar een universitair ziekenhuis reden...

Op mijn vraag of mijn moeder dood was belde ze naar huis... Ze nam me bij de hand en dat kalmeerde me wat.

Bij het onderzoek bleek dat ze vreesden dat ik een schedelbreuk had maar dat was niet zo. Ik had een verkramping in de nek, een paarsgekleurd hoofd en zwarte ogen, “normaal bij een oedeem”... Het duurde wel een uur eer ze een halskraag vonden die mij paste.

Toen ik aan de dokter vertelde wat ze met me gedaan hadden, electroden en zo, bleek dat ik brandwonden achter mijn oren had. Een oogarts gaf me ijs en stelde me gerust

Toen de dokter zei dat we naar het commissariaat moesten sloeg de paniek plots weer toe. De mededeling dat het naar de infirmerie van de gevangenis ging stelde me niet meteen gerust.

Het werd 18.00 u. en ik kreeg een sandwich (die ik niet kon kauwen) en een paar yoghurts die me gevoerd werden. Telkens als iemand binnen kwam of vertrok zag ik dat aan de deur twee Guardia's me stonden uit te lachen en me “monster” of “varken” noemden!

(...)

Na een tijd kwam de pijn weer terug. Er werd een wetsdokter gezocht maar er kwam niemand. Ik hoorde dat ze eten brachten maar dat iemand van de bewakers de yoghurt oplepelde.

Ik kreeg een sterk medicament waarvan ik haast meteen slaap kreeg.

Na een uur werd ik in een auto gestopt maar ik had geen idee waar we naartoe gingen. De chauffeur trok telkens snel op om dan weer fors te remmen. Soms werden de sirenes aangezet en werd er zigzag gereden. Ik moest me vasthouden om niet met mijn hoofd tegen een raam te knallen.

.../...

We stopten bij een kazerne van de Guardia Civil of bij een Ziekenhuis. En werden foto's van me gemaakt en vingerafdrukken genomen.

Ik kwam bij dokters die me wat vragen stelden en me een slaappil gaven. Een Colombiaanse medegevangene hielp me naar de WC, de douche, naar bed...

's Morgens vertelde hij me hoe ik er uitzag, hielp me met de medicamenten, etc...

Ik zat in de ziekenboeg van de gevangenis in Soto del Real, “incomunicado” (in isolement)

Het werd zaterdag 8 en zondag 9 september en ik begon weer iets te zien. Het medicament (Nolotil) dat ik kreeg was zó sterk dat ik bijna viel. Gelukkig moest ik de cel niet verlaten want ik zou niet willen dat ze zagen hoe ik eruit zag.

Op 10 september kwam opnieuw een dokter om mij te onderzoeken en ik werd goed bevonden om voor de Audiencia Nacional te verschijnen.

De Guardia Civil die me kwam halen reageerde positief op mijn vraag geen boeien aan te doen omdat mijn polsen zo toegetakeld waren.

Ik ben nog vergeten te melden dat ik bij de verhoren vaak naakt was.

Pas op 18 september werd ik overgebracht naar de normale afdeling omdat ik er toen weer “menselijk” uitzag.

<https://youtu.be/dZNKkOh4pZU>

In het Bos van Zilbeti (in de buurt van Roncesvalles) Eigen foto (10 mei 2013) kort na het schilderen

(*) Lasa en Zabala werden in San Sebastian doodgefolterd door de Guardia Civil en daarna in het Zuiden van Spanje in de bergen in de grond gestopt waar een herdershond hen bij toeval “ontdekte”.

"Het is zonneklaar dat hij zichzelf op de gummiknuppels van de ordrestrijdkrachten gestort heeft... Bovendien bestaat het precedent van de zelfmoord van John F. Kennedy, die zijn hoofd voor de kogels wierp en zo een einde maakte aan zijn leven..."

08.09.21 Dag van de Baskische Diaspora

Vandaag was het “Dag van de Baskische Diáspora” “Euskal diasporaren Eguna” waarbij de Basken over de hele wereld samenkomen.

Vele Basken verlieten hun land omdat ze moesten vluchten voor de vijand.

Vele Basken verlieten hun land omdat op de familieboerderij enkel plaats was voor de oudste zoon of dochter.

Vele Basken verlieten hun land omdat ze, zeevaarders, iets van de wereld wilden zien...

Omdat het Baskisch Huis “Euskal Etxea” in Brussel enkel een Franstalig adres kenbaar maakt schenken we er geen aandacht aan.

Tussendoor een Vakantie uitstap in Baskenland:

Getaria: in de buurt van San Sebastian (de kustlijn volgen)

Foto vanuit een pad dat vertrekt in Zarautz:

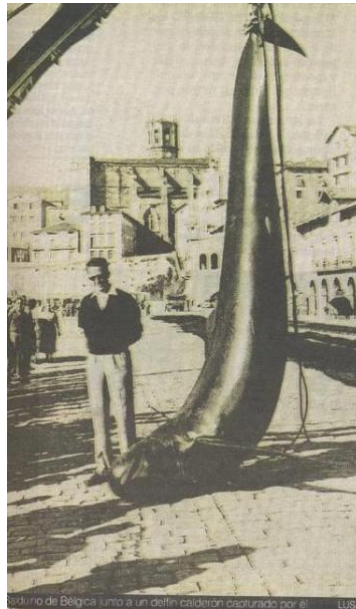
Getaria heeft naam en faam gekregen door verschillende mooie plekken en gebeurtenissen maar ook door hun wijn, de Txakoli, een niet héél zoet drankje omdat de zon er niet zó veel schijnt.

De wijnvelden worden steeds groter maar de bewoners vinden hun product zó goed dat er amper iets de oversteek van de stadsgrenzen haalt. Ze drinken zelf alles op...

Ook kwamen er in Getaria wel eens bekende vissers op bezoek:

In Getaria en in het stadje ernaast, Zarautz, had de familie van Fabiola eigendom. (Fabiola deed hee

aar eerste communie in San Sebastian.

Bij ons verschenen dan persberichten met foto's als deze. Boudewijn had dan "een tonijn gevangen" 😊.

[Zie op de achtergrond de kerk van Getaria]

Het koningspaar kwam jaarlijks in het nabijgelegen Zarautz op vakantie. Toevallig (?) ging dat door in dezelfde periode dat Dictator Franco in zijn villa in het San Sebastina verbleef. Hoogstwaarschijnlijk "genoten" ze dan van dezelfde beveiliging als die van de Dictator: Verstikkend voor de bevolking...

Het huis waar ze in **Zarautz** verbleven ligt (nog steeds) in de parallelweg van de grote weg naar Getaria. Het ligt naast de kerk. Huisnummer 38.

Vakantie uitstapje (vervolg)

Maar we waren in GETARIA, in de buurt van San Sebastian.

De meest beroemde “zoon” van Getaria is Juan Sebastian Elkano, de man die als eerste rond de wereld voer. Dit gebeurde met boten waarmee je 's winters niet de Maas durft over te steken....

Juan Sebastian Elkano heeft in Getaria 2 monumenten: Richting Zee (R) toont hij fier wat hij ondernam. Op het pleintje langs de weg en vóór het stadhuis laat hij zich “fêteren”.

Langs de weg werd er nog een soort mausoleum gebouwd om de hele expeditie nog wat kleur bij te zetten, met o.a. de namen van de bemanning die het haalde (en hun herkomst):

1519-08-10 / 1522-09-06 ELKANOREKIN LURRARI LEHEN BIRA EMAN ZIOTEN ITSAS-GIZONAK	
JUAN SEBASTIAN ELKANO	GETARIA
FRANCISCO ALBO	AXIO
MIGUEL DE RODAS	RODAS
JUAN DE ACURIO	BERMEO
MARTIN DE JUDICIBUS	SAONA
HERNANDO DE BUSTAMANTE	MERIDA
HANSE	AGAN
DIEGO GALLEGO	BAYONA
NICOLAO DE NAPOLES	NAPOLI DE ROMANIA
MIGUEL SANCHEZ DE RODAS	RODAS
FRANCISCO RODRIGUEZ	SEVILLA
JUAN RODRIGUEZ	HUELVA
ANTON HERNANDEZ COLMENERO	HUELVA
JUAN DE ARRATIA	BILBAO
JUAN DE SANTANDER	CUETO
VASCO GOMEZ GALLEGO	BAYONA
JUAN DE CUBILETA	BARACALDO
ANTONIO LOMBARDO	VICENZA

NOTA: Deze gewaagde reis stond aanvankelijk onder de leiding van de Portugese ontdekkingsreiziger (in Spaanse dienst) Fernão de Magalhães, Ferdinand Magellan. Maar die verloor onderweg het leven, mogelijk in 1521, in een gevecht met een plaatselijke hoofdman nadat **die weigerde zich te bekeren...**

Elkano, kapitein op één van de schepen, nam daarna het bevel over.

08.09.21 Nog een migrant die sterft bij een poging Engeland te bereiken

Hij verdrong in een poging de grensrivier Bidasoa tussen Zuid- en Noord Baskenland over te zwemmen.

Bij een poging de grensrivier Bidasoa over te zwemmen verdringt een emigrant.

09.09.21 Een Spaanskiljonse volksvertegenwoordiger van VOX is “erg triest”!

Antonio Gallego, vertegenwoordiger van Vox in het Catalaanse Parlement betreurt het dat een Baskisch kind geen Spaans spreekt.

Het kind spreekt de taal van zijn vader en moeder, Baskisch, de oudste Taal in Europa.

De man zit in het Parlement van Catalonië en vandaar bemoeit hij zich met de taal van een kind in Gipuzkoa (Hij zal wel “*Guipúzcoa*” zeggen)

“*Het is erg triest dat het giftige separatisme zoveel Julens verarmt*” merkt hij op.

Binnenkort zal de kleine Julen een tweede taal leren, Spaans! En dan kan hij de volgende vakantie óók praten met die ééntalige boer van VOX.

De meeste reacties op Twitter zijn vernietigend. Voor Antonio Gallego die in het Catalaanse Parlement zetelt!

11.09.21 Mooie foto van Xabier Arzalluz (PNV) van de Baskische TV, Euskal Telebista.

Hier “ontmoet” hij zijn dochter, hoogstwaarschijnlijk in het Theater van Bilbao.

Arzalluz was jarenlang de topman van de Baskische Nationalistische Partij, PNV, Partido Nacionalista Vasca. Hij was een begenadigd spreker. Zijn beste quote kwam er toen het kunstwerk “GUERNICA” in een museum in Madrid werd ondergebracht terwijl dat thuis hoorde in ... GUERNICA !

Arzalluz: “**Voor Baskenland waren de bommen. Voor Madrid de kunst!**”

12.09.2021 Wie was schuldig aan de dood van Joserra Asua?

Iñaki Egaña Gara 12 september 2021

Op 12 september 1982, nu 39 jaar geleden, vluchtten in Durango twee jongeren weg voor de Guardia Civil. Eén van hen kon ontkomen. De andere verdween!!! Familie en vrienden zochten tevergeefs.

Tot ze hem, 4 dagen later, terugvonden. In een beekje in Durango!

Het dossier dat door een politierechter werd opgemaakt verdween op het gerechtshof. Dit wees al meteen naar een gewelddadige dood. Joserra Asua Zelaieta, uit Berriz, was 23 jaar.

Het was een adembenemende tijd. Verschillende gewapende groepjes streeden onderling voor de hegemonie in de strijd tegen de bezettende Staat.

Arrestaties, foltering, activisme, vuile oorlog waren aan de orde van de dag. Joserra Asua was één van de "uitvoerders" van sabotageacties. Dit zou later "kale borroka" - "straatstrijd" genoemd worden: Acties ten voordele van de Baskische politieke gevangenen...

De buurstadjes Berriz en Durango verbroederden in de strijd. De dood van Alberto García Mármol en Jesús Mari Arrazola, beiden uit Durango, waren militanten van ETA, amper 21 en 19 jaar jong, toen ze door de Guardia Civil in Gernika in een hinderlaag werden gelokt. Tientallen jongeren namen "de opengekomen plaatsen" in de clandestiniteit in. Ze trokken naar "Frans Baskenland" van waar ze contact hielden met het thuisfront. Velen traden toe tot de gewapende strijd en daarvoor dienden ze enkel een slechts aan één kant gecontroleerde Staatsgrens over te steken. Voor de toenmalige President van Frankrijk, Valéry Giscard d'Estaing, was de guerillastrijd in Baskenland een buitenlandse aangelegenheid waar hij zich niets van aantrok. (*)

In 1980 werd de jonge schrijver Joseba Sarrionandia (**), samen met een boel anderen opgepakt.

Op zaterdag 11 september 1982 trokken 2 Basken richting Frans Baskenland. Eénvan hen was Josu Asua uit Durango (foto). Dicht bij de Franse grens werden ze staande gehouden en dienden ze enkele uren te wachten. Van oversteken naar Frans Baskenland was geen sprake meer.

Josu Asua belde naar zijn ex-vriendin, Joserra om hen over de grens te brengen. Zij stond al op een lijst van de Guardia Civil en dit was dan ook een levensgevaarlijke onderneming.

Omdat er zich op korte tijd verschillende feiten voordeden en in de buurt van de grens teveel politie was reed zij terug naar huis.

Toen Josu merkte dat er iets fout liep reed hij eveneens naar huis waar ze al snel een aantal Landrovers (Guardia Civil) achter zich aangekregen. Ze namen te voet de vlucht maar Josu daagde niet meer op en zijn vrienden wisten niets over hem. Zijn vriendin wist evenmin waar hij was.

Vier dagen later werd hij gevonden. Verdronken omdat hij niet kon zwemmen. Omdat hij geen documenten op zak had kon hij niet officieel geïdentificeerd worden..

Asua werd door de top van de radicale wereld, KAS, Herri Batasuna en "Gestoras pro Amnistía" herdacht terwijl in de radicale krant "EGIN" bovenstaand rouwbericht verscheen.

(*) Dat zou veranderen toen met Felipe González en Mitterand twee rode broeders aan de macht kwamen.

(**) Joseba Sarrionandia werd opgesloten in de gevangenis van San Sebastian. Daar werd hij op een feestdag van San Fermín naar buiten gesmokkeld in de muziekbussen van een Baskische zanger. Hij daagde pas twee jaar geleden opnieuw op in Baskenland waar hij vanuit Cuba teruggekomen was. Inmiddels was hij een gevierd schrijver...

15.09.21 Steun voor Henri Parot in San Sebastian wordt niet verboden

De Hoogste Rechtbank in Baskenland weigert de steunbetuiging aan Henri Parot in Mondragón te verbieden. Nochtans blies Parot 39 personen de lucht in.

Parot tijdens zijn rechtszaak voor de Spaanse Bloedraad in 2007 in Madrid.

Voor de tocht wordt opgeroepen door de radicale partij Sortu.

Het tribunaal heeft wel zijn bezorgdheid geuit. De Baskische Regering toont zich "kritisch" maar zegt dat ze de actie niet kan verbieden..

De Baskische organisatie "Elkartasun Eguna" zegt dat de manifestatie enkel het handhaven van een uitzonderingsregime ten aanzien van het collectief van ETA-gevangenen aan de kaak wil stellen. Joseba Azkarraga, voormalig Minister in de Baskische "Regering Ibarretxe" zegt dat het dan ook gaat om niet meer dan 15 gevangenen en dat er zeker geen enkele politieke gevangene geëerd wordt.

De Fransman Henri, Unai, Parot (63 jaar), werd in april 1990 in Sevilla staande gehouden met 300 kg explosieven in zijn auto. Hij werd ook veroordeeld voor de aanslag op de kazerne van de Guardia Civil in Zaragoza in 1987 waarbij o.a. 5 kinderen het leven verloren. Na deze aanslag werden in de kazernes dan ook geen families meer ondergebracht.

Het meest bekende slachtoffer van Parot was toenmalig officier van Justitie, Carmen Tagle die in september 1989 in Madrid werd doodgeschoten.

16.09.21 Koning Felipe ontbloot in Gasteiz een gedenkbord voor de Spaanse folteraar Melitón Manzanás

Melitón Manzanás werd in het deurgat van zijn huis in Irún door ETA geliquideerd nadat de daders zich hadden voorgesteld.

De radicale partij "Sortu" noemt het kunstwerk meteen "**Melitonium**".

22.09.21 Tussen 1936 en 1948 werden in Navarra 3.507 mensen vermoord.

De doden waren allemaal slachtoffers van de repressie door de Franco-dictatuur.

“**Minister**” **Ana Ollo** (*) en haar man (Eigen foto op een dodenherdenking in Olabe 28 mei.2017)

De documentaire collectie van Navarra registreerde 3.507 dodelijke slachtoffers van de Franco-repressie tussen 1936 en 1948.

Daar werden soms ook nog “grappen” mee uitgehaald. Zo kregen gevanenen in Pamplona op een dag het bericht dat ze vrijgelaten werden. Ze konden op een bus stappen die hen naar hun dorp bracht. In het Zuiden van Navarra werden ze allemaal afgemaakt (op één na, die wist te ontsnappen)

(*) Ministers van “regio’s” als Navarra of Euskal Herria mogen zich van Madrid geen “minister” noemen.

23.09.21Morgen verjaardag van een moord in een politiecommissariaat.

Gurutze Yanci werd in de ochtend van 23 september 1993 door de Guardia Civil opgepakt in Urnieta, in de buurt van San Sebastian. Amper 24 uren later was ze dood. Gestorven in een Guardia Civilkazerne in Madrid.

“Ons lichaam kon het verduren, het hare niet. Dat was het verschil” aldus Eukén Garmendia die dezelfde route in kerkers door moest maken. Nooit sprak een rechtbank zich hierover uit.

Gurutze Yanci

Dokter Justo Atristain uit San Sebastian, door de familie gevraagd om de autopsie in Madrid te volgen, verklaarde nadien: “*Men moet geen universitaire studies gedaan hebben om te weten dat dit geen natuurlijke dood was*”.

De radicale krant EGIN titelde “*Gurutze Iantzi werd het slachtoffer van terreur*”.

Toen haar man, Julen Irastorza, die in een cel in dezelfde gang haar sandalen zag en waar hij haar had horen schreeuwen, wist dat het fout was afgelopen. “*Dankzij haar lieten ze ons verder met rust*”!

Als officiële doodsoorzaak werd epilepsie genoemd.

Zelfs Felipe González kende de doodsoorzaak: “*Ze was zwaarlijvig en ze rookte te veel*”!!!

Joxe Fermin Argiñarena, toenmalig volksvertegenwoordiger van de (later verboden) partij Herri Batasuna was bijzonder cynisch: “**In dergelijke omstandigheden was het inderdaad een natuurlijke dood**”!

23.09.21 “Presoak Kalera” “Gevangenen op Straat”

Basken zullen hun politieke gevangenen nooit in de steek laten.

Foto Gorka Estrada

Hier manifesteren ze vóór het Stadhuis van San Sebastian.

De Spaanse Bloedraad “**Audiencia Nacional**” sluit twee Baskische “tijdschriften” wegens “verheerlijking” (van Terrorisme). Het gaat om “*Kalerainfo*” en “*KaleraKalera*” die beiden dicht bij de radicale Partij Sortu staan die zich het lot van de ETA-gevangenen aantrekken. De beschuldigingen zijn altijd dezelfde maar in Madrid begrijpen ze geen Baskisch en daarom “raden” ze maar wat er geschreven staat.

De woordvoerders van Sortu, Haimar Altuna en Oihana Garmendia, tillen zwaar aan hetgeen gebeurt en ze beschouwen het “zwaar erover” en “verontrustend”. Volgens hen is Kalerainfo niet meer dan “*een werktuig om de ETA-gevangenen te informeren over juridische kwesties.*”

24.09.21 De vier grote nederlagen van de Spaanse justitie met Puigdemont

De Spaanse justitie heeft vier keer geprobeerd om de uitlevering van de president in ballingschap, Carles Puigdemont, te verkrijgen, en dat is telkens mislukt.

Hetzelfde plan wordt altijd herhaald: detentie, euforie in Madrid, gerechtelijke tegenslagen en politieke nederlaag.

Rechter Pablo Llarena

De laatste zaak was Puigdemont's arrestatie op de luchthaven gisteren. Toen de meeste Spaanse media het politieke einde van de president en zijn aanstaande uitlevering aan Spanje als vanzelfsprekend beschouwden, viel het kaartenhuis in elkaar.

24.09.21 De eerste "tegenslag" van de Spaanse Justitie was in België.

Dat bleek toen rechter Pablo Llarena op 3 november 2017 een eurobevel uitvaardigde om Puigdemont te arresteren en uit te leveren. Twee dagen later gaven de president en de andere ballingen zich over aan de Belgische politie en de "onze" justitie liet hen met voorzorgsmaatregelen vrij. In het zicht hiervan gooide Llarena de handdoek en trok de "euroorder" in. De Belgische justitie besloot daarop om het proces te beëindigen, wat ook een tegenslag was voor de geloofwaardigheid van de Spaanse justitie.

Duitsland

De Spaanse justitie deed in 2018 nog een poging om te profiteren van het feit dat Puigdemont naar Finland was gereisd. Op de terugweg naar België werd hij op 25 maart in Duitsland gearresteerd door de politie van dat land. Dat werd iets eerder gemeld door de Spaanse politie... Puigdemont ging de gevangenis in in Neumünster, op een paar kilometer afstand van Denemarken. Het Hooggerechtshof van Sleeswijk-Holstein beval de vrijlating van de president op 5 april, maar vroeg hem om in het land te verblijven in afwachting van een definitieve uitspraak.

Puigdemont vestigde zijn tijdelijke verblijfplaats in Berlijn, totdat de straf op 12 juli werd bekend gemaakt

- hij accepteerde geen uitlevering voor rebellie, noch voor opruiing, en stond het alleen toe voor de mindere misdaad van verduistering. Op 19 juli koos Llarena ervoor om de euroorder voor de tweede keer in te trekken.

België

Toen de straf van 1-O in 2019 werd gepubliceerd, besloot Llarena voor de **derde keer om een Spaans, Europees en internationaal arrestatie- en uitleveringsbevel** uit te vaardigen tegen Puigdemont voor opruiing en verduistering. Uren had het Hooggerechtshof de straf meegedeeld waarin het negen leiders van het proces tot 13 jaar gevangenisstraf voor opruiing veroordeelde. Op 18 oktober verscheen Puigdemont vrijwillig voor de Belgische autoriteiten en werd **opnieuw vrijgelaten** zonder borgtocht maar onder voorwaarden. De nieuwe overwinning van Puigdemont werd bevestigd op 2 januari 2020 toen de Belgische justitie de procedure opschortte waarbij ze vaststelde dat hij **immunititeit genoot als Europeaan**.

Op 9 maart heeft het Europees Parlement dan, onder druk van de PSOE, PP, Cs en Vox, de immunititeit voor vervolging van Puigdemont ingetrokken.. Na verschillende gerechtelijke wendingen heeft de Europese justitie op 30 juli de intrekking van de immunititeit bevestigd, omdat er geen Euroorders meer in behandeling waren. In de praktijk heeft Puigdemont, onder Frans bestuur, Europese landen kunnen bezoeken, waaronder verschillende verblijven in Noord-Catalonië. **Zelfs in de Franse Assemblee**. De intrekking van de immunititeit, die Madrid wilde, draaide op niets uit.

Italië

De laatste nederlaag die de Spaanse justitie heeft geleden, was vandaag, wanneer de rechter van Sassari heeft besloten Puigdemont vrij te laten zonder maatregelen en met vrij verkeer, met de enige toezegging om op 4 oktober verklaringen te komen afleggen. Puigdemont werd donderdag aangehouden bij de landing op de luchthaven van Alghero, bij een **Italiaanse politieoperatie waarbij ook de regering van Pedro Sánchez betrokken was**, met name het ministerie van Binnenlandse Zaken. Het manoeuvre mislukte omdat het Italiaanse rechtssysteem de Spaanse stelling dat de euroorders nog steeds van kracht zijn, niet heeft gesteund.

Carles Puigdemont verlaat de Sassari-gevangenis vergezeld van de voorzitter van het parlement, Laura Borràs, en de minister van Buitenlandse Zaken, Victoria Alsina.

29.09.21 Workshop in Barcelona op het 2de Wereldcongres voor de Vrede

De aandacht zal vooral gaan naar de 10de verjaardag van het Vredes-akkoord in Aiete, San Sebastian (foto).

Foto bij Aiete in 2011. (Raúl BOGAJO/FOKU)

Op het 2de Wereldcongres over Vrede dat in Madrid doorgaat zal er een “workshop” zijn over het Internationaal Congres van Aiete. Op 17 oktober 2011 vond er dan nog een internationale Vredesconferentie plaats waaraan deelgenomen werd door Kofi Annan, Bertie Ahern, Gro Harlem Brundtland, Pierre Joxe, Gerry Adams en Jonathan Powell. **Daaruit ontstond een Verklaring die nieuwe wegen opende voor Euskal Herria.** Vooral omdat ETA de wapens definitief neerlegde.

30 09 21 Spanje moet de Algemene Raad van de Rechterlijke Macht (*) depolitiseren

De Raad van Europa dringt er bij Spanje nogmaals op aan de Algemene Raad van de Rechterlijke Macht te depolitiseren.

Deze Algemene Raad is het bestuursorgaan van de rechterlijkemacht in Spanje en voert het bestuur en behandelt interne zaken en personeelszaken. Ze blokkeren die mogelijkheid al 8 jaar. Verder doen ze niets

Als ze op TV komen hangen ze vol decoraties.

(*) Consejo General del Poder Judicial (CGPJ)

30.09.21 De Catalaanse Partijen ERC, JxCat en CUP bereiken geen akkoord over een referendum.

Catalaans President, Pere Aragonès, ziet de bui al hangen (Foto EP *)

Dat wordt wachten tot de volgende legislatuur.

CUP wilde een referendum houden maar dat mag niet. Referenda over de organisaties van de Staat zijn in Spanje verboden.

(*) Op de foto zie je een partijleidster die bij een stemming in het Catalaanse parlement aangeeft dat “onze partij in deze positief moet stemmen”!

30.09.21. De Nar Aznar komt Pablo Casado beloven dat hij President van Spanje gaat worden.

Voor de Partijconventie van de Partido Popular (“Volkspartij”) hebben ze Aznar nog eens uit de kast gehaald.

Die zegt al meteen **“DAT HET HUIS OPPERUIMD MOET WORDEN EN DE ORDE HERSTELD”**.

Enkele dagen geleden had een andere voormalige “ster” van de PP, Mariano Rajoy ook al zijn “steun” betuigd.

“Law & Order” dus!

De Partijconventie ging door in Sevilla en daar was de grote kontenlikker van de Spaanse ranzig rechtse partij, nobelprijswinnaar Literatuur, **Mario Vargas Llosa**, aanwezig.

30.09.21. In Lesaka (Navarra) startte inmiddels een tocht die de vrijlating van politieke gevangenen eist. In totaal zal 350 km gestapt worden.

De eerste dag kwam Igor Portu oproepen om deel te nemen. Portu zat zelf verschillende jaren in de gevangenis.

De Txalaparte riep op om mee te gaan.